

Kedves Kollégáim!

Ma Magyarországon egy állategészségügyi szolgáltató intézmény működését (de figyelem!, akár egy táskás állatorvosét is) igen számos szervezet, hatóság jogosult ellenőrizni. A teljesség igénye nélkül, csak példálózva: Munkavédelmi hatóság, Tűzoltóság, Adóhivatal, Gazdasági Versenyhivatal, Környezetvédelmi hatóság stb. **Tudomásul kell azt vennünk, hogy a szoros értelemben vett szakmai működésünkön túl ugyanolyan szolgáltató vállalkozásnak minősülünk, mint bármely más vállalkozás.** Az a hatóság, szervezet, amelyik jogosult ellenőrizni pl. egy autóalkatrészeket árusító boltot, egy szoláriumot vagy kerékpárokat javító üzletet, nálunk is megjelenhet, és ha a vonatkozó jogszabályok arra feljogosítják, akkor egy állatorvosi rendelőben is végezhet ellenőrzést.

Ha ezt jogszerűen teszik, akkor a Kamara az ellenőrzés ténye ellen semmit nem tehet, mivel megmagyarázhatatlan, ezért teljesen értelmetlen lenne szélmalom-harcba kezdeni ez ellen.

Most a munkavédelmi hatóság került képbe, hozzáteszem, nem először.

Évekkel ezelőtt egy magyar nyelvű elektronikus levelező listán bőséggel kitárgyalásra került a munkavédelmi hatóság akkori ellenőrző tevékenysége. Akkor az ellenőrzésben (és a bírságolásban) más szempontjai voltak a munkavédelmi hatóságnak, nevezetesen akkor a munkaidő-nyilvántartások hiányosságai alapján büntették meg 50 és 350 ezer forint közötti összegekkel a fővárosi nagyobb rendelők egy részét. Akkoriban volt szó a vegyi kockázatelemzésről és a használt vegyi anyagok ún. „biztonsági adatlapjainak” beszerzési lehetőségéről is.

A Horváth Bánk kollégánk által az egyik állatorvosi fórumon ismertetett munkavédelmi ellenőrzésben a biológiai kockázatelemzés szükségessége volt számomra az új elem. Bánk megküldte a levelét a Kamarának is. Mivel fontosnak és mindenkit érinthetőnek tűnt, ezért felvettem a kapcsolatot egy, az állatorvosi működést közeli ismerő, állatorvosi referenciával is rendelkező munkavédelmi szakemberrel. Horváth Bánk javaslatával megegyezően az volt az elképzelésem, hogy a Kamara központilag, az országos szervezet költségére készíttet egy olyan munkavédelmi iratanyagot, sémát, amibe a neveket és címeket beírva a kollégáink kipipálhatják ezt a kötelezettségüket.

A szakemberrel hosszan beszélgetve kiderült, hogy ez sajnos nem lehetséges.

A munkavédelmi előírások teljesítéséhez (és így a munkavédelmi bírságok elkerüléséhez) olyan részletes, a helyi konkrét adottságokra szabott anyagot kell készíttetni, amelyre **egységes séma nem szerkeszthető** (megemlítem, hogy még foglalkozás-egészségügyi szakorvost is be kell vonni).

Ezért arra kértem fel a szakembert, hogy az országos szervezet költségére készítsen egy jogszabályi hivatkozásokat is tartalmazó figyelemfelhívó anyagot, amelyik bemutatja, hogy milyen iratokat, adatok kell beszerezni, milyen elemzéseket kell elkészíttetnünk stb. Külön kértem, hogy térjen ki az ún. táskás állatorvosok esetében szóba jöhető szabályokra is.

Az anyag elkészült, most közhírré tesszük.

A kollégáink az összeállítás birtokában eldönthetik, mit lépnek, felveszik-e a kapcsolatot megfelelő szakemberrel (és persze fizetnek ezért) vagy kockáztatják az esetleges bírságot?

A munkavédelmi terület ezzel talán a helyére kerül. De semmi biztosítékot nem tudok arra, hogy a jövőben nem aktivizálódik-e valamilyen más, minket is ellenőrizni jogosult szervezet. Az a nagy problémám, hogy nem találok olyan összefoglaló iratot, de szakembert sem, amely-aki bemutatná azt, hogy ma Magyarországon milyen szervezetek, hatóságok jogosultak ellenőrizni a vállalkozásokat (és köztük persze az állatorvosokat).

Már hallom, hogy a tűzoltóság is elkezdett mozgolódn... Eddig nem tudtam, hogy bármely más szolgáltató objektumhoz hasonlóan egy állategészségügyi szolgáltató intézményben is kötelező pl.

meghatározott számú, méretű stb. tűzoltó-készüléket tartani, sőt azok meghatározott időnként "lejárnak" és ilyenkor azokat cseréltetni is kell.

Sajnos ez van, naiv illúzió, hogy a hazai túlszabályozottságból az állatorvosi működést ki tudnánk vonni.

Üdvözlettel:
Dr. Gönczi Gábor
A MÁOK elnöke

Tájékoztató

az állatgyógyászati tevékenység végzése során előírt munkabiztonsági követelményekről.

Tisztelt Állatorvos Hölgyeim/ Uraim!

Az 1993. évi XCIII. Törvény előírása szerint, **a szervezett munkavégzés keretén belül, a „vezető és/vagy vállalkozó” felelős a tevékenység során az egészséget nem veszélyeztető biztonságos munkavégzés feltételeinek megteremtéséért.**

Ezek a feltételek számtalan (az alábbiakban felsorolt) szükséges biztonsági intézkedést foglalnak magukba.

Az Munkavédelmi Törvény szerint:

54. §. (1) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés érdekében a munkáltató köteles figyelembe venni a következő általános követelményeket:

- a) a veszélyek elkerülése;
- b) a nem elkerülhető veszélyek értékelése;
- c) a veszélyek keletkezési helyükön történő leküzdése;
- d) az emberi tényező figyelembevételével a munkahely kialakításánál, a munkaeszközök és munkafolyamat megválasztásánál, különös tekintettel az egyhangú vagy kötött ütemű munkavégzés időtartamának mérséklésére, illetve káros hatásának csökkentésére, a munkaidő beosztására;
- e) a műszaki fejlődés eredményeinek alkalmazása;
- f) a veszélyes helyettesítése veszélytelenel vagy kevésbé veszélyessel;
- g) egységes és átfogó megelőzési stratégia kialakítása, amely kiterjed a munkafolyamatra, a technológiára, a munkaszervezésre, a munkafeltételekre, a szociális kapcsolatokra és a munkakörnyezeti tényezők hatására;
- h) a kollektív műszaki védelem elsőbbsége az egyéni védelemhez képest;
- i) a munkavállalók megfelelő utasításokkal történő ellátása.

54.§. (2) A munkáltató köteles minőségileg, illetve szükség esetén mennyiségileg értékelni a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokat, különös tekintettel az alkalmazott munkaeszközökre, veszélyes anyagokra és készítményekre, a munkavállalókat érő terhelésekre, valamint a munkahelyek kialakítására.

Az **értékelés alapján** olyan **megelőző intézkedéseket szükséges hozni**, amelyek biztosítják a munkakörülmények javulását, beépülnek a munkáltató valamennyi irányítási szintjén végzett

tevékenységbe. **A kockázatértékelés elvégzése munkabiztonsági és munka-egészségügyi szaktevékenységnek minősül, amit csak erre feljogosított szakember végezhet.**

A hatóságok kiemelt figyelmet fordítanak a kockázatértékelésre vonatkozó előírások betartatására.

A "kockázat" és értékelésének fogalma

Kockázat: a veszélyhelyzetben a sérülés vagy az egészségkárosodás valószínűségének és súlyosságának együttes hatása.

A kockázatértékelés fogalma nem jelent alapvető tartalmi változást a munkáltatóra háruló munkavédelmi követelményekben, hanem elsősorban rendszerbe, egységes keretbe foglalja a munkáltató munkavédelmi tevékenységét.

A kockázatértékelés nem más, mint gondos áttekintése annak, hogy az adott munkahelyen mi károsíthatja, veszélyeztetheti a munkavállalókat, és milyen óvintézkedések szükségesek az egészségkárosodás megelőzésére.

Elvégzéséhez nem feltétlenül kell minden esetben laboratóriumi vizsgálatokat, illetőleg műszeres méréseket végeztetni, esetleg tudományos apparátust, költséges szolgáltatásokat igénybe venni. Az esetek legnagyobb részében a kockázatértékelés az eddig is meglévő munkavédelmi követelmények szisztematikus ellenőrzését, a hiányosságok megszüntetését jelenti, amelyben a legfőbb eszköz a széles körű munkavédelmi ismeret és a józanész. A kockázatértékelés fogalmát és teendőit a Mvt. határozza meg, és a munkáltatók kockázatértékelési kötelezettségei ehhez igazodnak.

Mi a kockázatértékelés célja?

A kockázatértékelés célja nem elvont. Nem matematikai valószínűségeket vagy elméleti összefüggéseket kell megállapítani, hanem **meg kell vizsgálni az adott munkahelyen a konkrét helyzetet, és meg kell határozni a konkrét teendőket.** Kockázatértékelés lényege: a meglévő személyi, tárgyi, szervezési feltételek összehasonlítása a vonatkozó előírásokkal (jogszabályokkal, szabványokkal, üzemeltetési dokumentumokkal), tehát a „van” és a „kell” összevetése. Biztosítható legyen az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltétele, azaz ne merüljön fel a heveny és idült egészségkárosodás kockázata az adott munkakörben.

Ehhez adott esetben természetesen mennyiségi vizsgálatok, mérések is szükségesek, például a kémiai biztonsággal kapcsolatos kockázatbecslés területén, különösen, ha a konkrét helyzetet valamilyen számszerű normával kell összevetni. Figyelembe kell venni a jogszabályok által előírt azon mérések eredményeit is, amelyeknek munkavédelmi vonzata van (érintésvédelem, világítás, zaj, stb.).

A kockázatértékelés fő céljai ezért:

- a megteendő intézkedések meghatározása és fontossági szempontból történő rangsorolása,
- a kockázatok elhárítása, illetve elfogadható mértékűre csökkentése.

A kockázatértékelésnek, illetőleg az azt követő intézkedéseknek nem minden esetben lehet végső célja az, hogy a kockázatok teljes mértékben szűnjenek meg, mindössze annyi, hogy a megfelelő kockázatcsökkentés eredményeként a fennmaradó kockázat elfogadható legyen. A kockázatértékelés után a munkáltatónak képesnek kell lennie annak bizonyítására a hatóságok, a munkavállalók vagy képviselőik, illetve más érdekelt felek előtt, hogy megtett minden szükséges intézkedést a kockázatok felmérésére és elhárítására, illetve minimálisra csökkentésére. Ezért a kockázatértékeléshez hozzátartozik a folyamat és az eredmények megfelelő dokumentálása is.

Ki végezze a kockázatértékelést?

Az Mvt. 54. § (2) bekezdés értelmében **a kockázatértékelés elvégzése munkabiztonsági és munka-egészségügyi szaktevékenységnek minősül.** Természetesen célszerű, ha a szakember az adott tevékenységet megfelelően ismeri, gyakorlattal, sőt helyismerettel rendelkezik. Az Mvt. 57. § (3)

bekezdése rögzíti a munkavédelmi szaktevékenységet ellátó személy kiemelt feladatait, az f) pontja tartalmazza a kockázatértékelésben való közreműködési kötelezettséget.

A felelősség az Mvt. 2. § (2) bekezdés szerint mindenképpen a munkáltatót terheli. A jogszabály értelmében a munkáltató nem csak a kockázatértékelés elvégzéséért felelős, hanem annak megfelelő minőségű kivitelezéséért is. Ezért nagyon gondosan kell mérlegelnie, hogy saját szakemberével (szakembereivel) maga végzi-e el a kockázatértékelést vagy külső szakembert, szolgáltató szervezetet, szakintézményt bíz meg vele, illetőleg von be a tevékenységbe?

A kockázatértékelés elemei

A kockázatértékelés folyamatát többféleképpen lehet szakaszokra osztani.

A legfontosabb tartalmi elemek a következők:

1. A veszélyek azonosítása.
2. A veszélyeztetettek azonosítása.
3. A kockázatok minőségi, illetőleg mennyiségi értékelése.
4. A teendők meghatározása és a szükséges intézkedések megtétele.
5. Az eredményesség ellenőrzése és az értékelés rendszeres felülvizsgálata.

1. A veszélyek azonosítása

A veszélyek azonosítása az egész kockázatértékelés alapja. Első lépésként részletesen számba kell venni a munkakörnyezetben lévő valamennyi munkafolyamatot, technológiát, munkaeszközt, felhasznált anyagokat (különös tekintettel a veszélyes anyagokra és készítményekre), munkamódszert. Rendkívül fontos, hogy ez a "leltár" kiterjedjen a nem mindennapos tevékenységekre is, mint például a karbantartás. Emellett figyelemmel kell lenni egyes munkafeladatok évszakhoz kötött jellegére is, valamint gondot kell fordítani a kisegítő jellegű tevékenységekre, mint például a takarítás, anyagtárolás vagy szemétszállítás. Ezután kell meghatározni minden jelenlevő veszélyt, amely a munkavállalókat és más személyeket fenyegethet. Ezeket lehet a tevékenységek, a technológiák, a hely, vagy más alkalmas szem

A veszélyek számos tényezőtől adódhatnak, ezért a kockázatértékelés során a munkáltató felelősségi körébe tartozó valamennyi vonatkozó tényezőt figyelembe kell venni. Ehhez nyújt támpontot a következő felsorolás, hangsúlyozni kell azonban, hogy az nem törekszik teljességre, csak tájékoztató jellegű.

Munkaeszközök használata

- védelem nélküli forgó, mozgó alkatrészek,
- anyagok vagy tárgyak elmozdulása (esés, gurulás, csúszás, összeomlás),
- gépek, járművek mozgása (például emelőgépek, belső szállítás, belső és külső közlekedés),
- tűz- és robbanásveszély (súrlódás, nyomástartó edények),
- veszélyes felületek (éles, sorjás, egyenetlen felületek, szélek és sarkok, kiálló részek, forró vagy hideg felületek).

Munkavégzés és munkakörnyezet

- személyek vagy tárgyak leesése,
- magasban végzett munka,
- mélyben végzett munka,
- kényelmetlen mozdulatok vagy testhelyzet,
- kézi anyagmozgatás,
- szűk munkahely,
- rendetlen, elhanyagolt munkahely,
- megbotlás, megcsúszás, elesés,
- rossz egyéni munkamódszer,

- zárt terekben, tartályokban végzett munka,
- változó munkahely.

Fizikai tényezők

- villamos hálózatok és berendezések,
- hordozható villamos munkaeszközök,
- villamos földkábelek és légvezetékek,
- elektromos zárlat, elektromosság okozta tűz vagy robbanás,
- elektrosztatikus feltöltődés,
- elektromágneses sugárzás vagy tér,
- részecskesugárzás,
- lézerek használata,
- zaj, infra- és ultrahang,
- nem megfelelő munkahelyi világítás,
- mechanikai rezgés (például kéziszerszámok, járművek),
- forró vagy hideg anyagok, tárgyak, közegek,
- nyomás alatti közegek (például sűrített gázok, gőzök),
- emberek, állatok mozgása, támadása.

Biológiai tényezők

- mikroorganizmusok.
- baktériumok és hasonló organizmusok,
- vírusok,
- paraziták,
- gombák.

Veszélyes anyagok, környezet és klíma

- oxigénhiány,
- veszélyes anyagok (belélegzése, lenyelése, bőrön át való felszívódása),
- gyúlékony, robbanékony és oxidáló anyagok,
- maró anyagok,
- instabil vagy erősen reakcióképes anyagok,
- allergizáló anyagok,
- fertőző anyagok,
- rákkeltő, mutagén, teratogén, utódkárosító anyagok,
- nem megfelelő munkahelyi klíma (hőmérséklet, páratartalom, légmozgás),
- szennyezett munkahelyi levegő (gázok, gőzök, aeroszolok, porok),
- túlnyomás alatt vagy kis nyomásban végzett munka,
- kedvezőtlen időjárási feltételek,
- vízben vagy víz alatt végzett munka.

Fiziológiai, idegrendszeri és pszichés tényezők

- nehéz testi munka,
- nagy koncentrációt igénylő munka,
- túl intenzív vagy egyhangú munka,
- éjszakai munka,
- egyedül vagy elszigetelten végzett munka,
- személyek fenyegetése, támadása (erőszak),
- a feladatok, munkafolyamatok vagy munkavégzés szervezési hiányossága, összehangolatlansága, tisztázatlansága vagy áttekinthetetlensége, túl sok vagy túl kevés információ,
- emberi kapcsolati tényezők (például kiszolgáltatottság, tévedések, rosszindulat, passzív dohányzás, szexuális zaklatás).

Egyéb tényezők

- oktatás hiánya vagy nem megfelelő végrehajtása,
- üzemeltetési dokumentáció hiánya vagy hiányossága,
- egészségügyi vizsgálat hiánya,
- műszaki tartalmú időszakos felülvizsgálat hiánya vagy hiányossága,
- elsősegélynyújtás hiányossága.

A gépek biztonsága és a munkakörnyezet kapcsolata tekintetében a veszélyek áttekintésére ugyancsak értékes útmutatást adnak az MSZ EN ISO 12100-1:2004 és az MSZ EN ISO 12100-2:2004 számú szabványok. Egyetlen útmutatás vagy szakmai segédlet sem veheti át azonban a munkáltató felelősségét, és nem helyettesítheti a helyi viszonyok ismeretét. A kockázatértékelésért felelős munkáltatónak vagy megbízottjának mindig a munkahely konkrét viszonyai alapján kell számba vennie az adott munkahelyre, munkafolyamatokra, technológiákra, munkaeszközökre, munkamódszerekre, munkavállalókra jellemző veszélyeket.

Információforrások

- A munkatevékenység, munkafolyamatok, technológiák, munkaeszközök, munkamódszerek közvetlen megfigyelése.
- A munkavállalók és képviselőik tapasztalatai.
- Munkavédelmi jogszabályok.
- Szabványok
- Gyártók és szállítók használati utasításai, adatlapjai, gépkönyvei, kezelési utasításai.
- Munkahelyi belső szabályzatok, üzemeltetési dokumentáció.
- Munkabalesetek, foglalkozási megbetegedések és rendkívüli események adatai.
- Más munkahelyek közzétett adatai, tapasztalatai, bevezetett szakmai szokások.
- Tudományos és műszaki irodalom.
- Munkavédelmi adatbázisok.
- Helyszíni vizsgálatok, mérések.
- Szaktanácsadók, munkavédelmi szolgáltatók.

Gondos mérlegelést követel annak eldöntése, hogy a veszélyek számbavételéhez szükségesek-e bonyolult műszeres vagy laboratóriumi mérések. Ezek a vizsgálatok sokszor hosszadalmasak és költségesek, és bár pontos és részletes eredményeket szolgáltatnak, a kockázatértékeléshez, illetőleg a szükséges teendők meghatározásához gyakran elegendő a tájékozódó jellegű vizsgálat, amennyiben az, a munkavállaló expozíciójára, és az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés megteremtéséhez elegendő adatot szolgáltat.

A munka, a munkafolyamatok elemzésekor különös gondot kell fordítani a következőkre:

- Mindig a tényleges viszonyokat kell megvizsgálni, összehasonlítva a vonatkozó előírásokkal, korszerű megoldásokkal. Ha a munkahelyen technológiai utasítás van érvényben, a kockázatértékelés során át kell ugyan tekinteni az utasítást, de meg kell vizsgálni azt is, hogy a valóságban hogyan végzik a munkát. A legtöbb munkahelyen kisebb-nagyobb mértékben eltérnek az írott utasításoktól. A kockázatértékelés során meg kell vizsgálni egyrészt az eltérések okát, másrészt a valóságos helyzet kockázatait, összevetve az utasítások pontos megtartása esetén fellépő kockázatokkal. Figyelmet kell fordítani az üzemeltetési dokumentációban rögzített minimális létszámra és annak összetételére is.
- Meg kell vizsgálni, hogy milyen esetekben kerül sor olyan műveletekre, amelyek rendszeresek ugyan, de a rutintól való eltérést jelentenek. Az ilyen műveletek általában kockázatosabbak. Közéjük tartoznak például a karbantartási, tisztítási, szerelési, indítási, leállítási műveletek.
- Meg kell vizsgálni, melyek lehetnek a munkafolyamatban, technológiában fellépő, nem rendszeres, de előre látható üzemzavarok, előírás ellenes munkavégzések.

2. A veszélyeztetettek azonosítása

A lehető legteljesebb körben számba kell venni azokat a személyeket, akiket az előzőekben azonosított veszélyek fenyegethetnek. Meg kell állapítani, hogy kockázatonként hány fő a fenyegetett munkavállaló, hatókörben tartózkodó.

a) **A legkézenfekvőbb veszélyeztetett csoportot a munkahelyen foglalkoztatottak jelentik** (például gépkezelők, karbantartók, irodai személyzet, stb.), tehát azok, akik a veszéllyel járó munkafolyamatokat ténylegesen végzik, illetve ott tevékenykednek.

b) Különös figyelemmel kell számba venni továbbá azokat a munkavállalókat, akiknek a munkája nem közvetlenül kapcsolódik az adott munkahelyen folyó tevékenységhez, valamint azokat a személyeket, akik nem munkavállalóként kerülhetnek a munkavégzés hatókörébe. Ilyenek lehetnek például:

- alvállalkozók,
- takarítók,
- belső vagy külső karbantartók,
- szállítók,
- látogatók,
- tanulók, gyakornokok,
- járókelők,
- szolgáltatást igénybe vevők, ügyfelek, fogyasztók, vásárlók, betegek,
- veszélyhelyzeti szolgáltatók (mentők, tűzoltók, rendőrség), stb.

Nem szabad megfeledkezni azokról a személyekről sem, akik elvben nem kerülhetnének a munkavégzés hatókörébe, mégis megfordulnak a munkahelyeken, és szintén veszélyeztetettek lehetnek (munkavállalók ismerősei, rokonai, alkalmi árusok, stb.)

c) Gondot kell fordítani az úgynevezett sérülékeny munkavállalói csoportok jelenlétére, akik egyrészt veszély előidézői is lehetnek, másrészt a veszélyek fokozottan fenyegethetik őket. Így nagyobb kockázatoknak lehetnek kitéve például:

- megváltozott munkaképességűek,
- testi vagy szellemi fogyatékosok,
- fiatal és idősödő munkavállalók,
- terhes nők és szoptató anyák,
- betanítatlan vagy gyakorlatlan dolgozók (pl. új, időszakos vagy ideiglenes munkavállalók),
- csökkent immunitású munkavállalók,
- egészségkárosodott munkavállalók (krónikus betegek),
- gyógyszeres kezelés alatt álló személyek,
- szenvedélybetegek, dohányosok.

3. A kockázat minőségi vagy mennyiségi értékelése

A kockázat megítélésénél figyelembe kell venni egyrészt a veszély súlyosságát, vagyis az okozható kár mértékét és kiterjedését, ide értve a veszélyeztetettek számát is, másrészt a veszély bekövetkezésének valószínűségét.

Ez az értékelés a legtöbb esetben nem igényel összetett matematikai megoldásokat. Nagy és összetett, illetve katasztrófaveszélyes technológiáknál természetesen szükség lehet bonyolult elemző, modellező és értékelő eljárásokra, a munkahelyek legnagyobb részénél azonban az értékelés a felismert veszélyek áttekintését és a kockázatok rangsorba állítását jelenti annak érdekében, hogy a munkáltató meghatározhassa a szükséges intézkedéseket.

A kockázatok minőségi vagy mennyiségi értékeléséhez értékeléshez célszerű a gyakorlatban használható kategóriákat felállítani. Erre nincsenek kötelező szabályok, de a besorolás alapjai lehetnek például a következők.

A) A károsodás jellege, súlyossága

Személyi sérülés

- Kiseb személyi károsodás (horzsolás, zúzódás, múló egészségkárosodás).

- Súlyos személyi károsodás (törés, csonkulás, krónikus egészségkárosodás).
- Halálos (életveszélyes) baleset vagy egészségkárosodás.

B) A veszély bekövetkezésének valószínűsége

- Valószínűtlen.
- Lehetséges, de nem valószínű.
- Valószínű.
- Szinte elkerülhetetlen (csak idő kérdése).

A fentiek alapján a kockázatokat súlyossági (fontossági) sorrendbe célszerű állítani. A legsúlyosabb (legsürgősebb intézkedést igénylő) kockázatok természetesen azok, ahol a veszélyek a legsúlyosabb kárt okozhatják, a legtöbb személyt érinthetik, és a legnagyobb valószínűséggel következhetnek be.

Ez után kell a munkáltatónak eldöntenie, hogy

- a jelenlegi helyzet kielégíti-e a munkavédelemre vonatkozó szabályok követelményeit,
- a kockázatok megfelelő ellenőrzés alatt vannak-e,
- a jelenlevő kockázatok milyen módon szüntethetők meg,
- milyen intézkedéseket kell tenni a kockázatok megelőzése vagy csökkentése érdekében.

Az a) kérdés megválaszolásához természetesen a munkáltatónak, illetve a kockázatértékelést végző személynek tisztában kell lennie a munkavédelemre vonatkozó szabályokkal. Amennyiben a munkavédelemre vonatkozó szabály az adott helyzetre számszerű normával (például határértékkel) határozza meg a követelményt, akkor azt kell eldönteni, szükség esetén mérésekkel, hogy a helyzet megfelel-e a számszerű normának.

Az a) és b) kérdés szorosan összefügg. A munkáltatónak nem egyszerűen annak megállapítása a feladata, hogy az értékelés pillanatában a helyzet kielégíti a munkavédelmi előírásokat, hanem azt is vizsgálnia kell, hogy ez a helyzet megbízhatóan stabil-e, a kockázat megfelelő ellenőrzés alatt van-e. Egyszerű példával: nem elég megállapítani, hogy - a kockázatértékelés során, az értékelést végző szakember és a munkáltató képviselője jelenlétében - a dolgozók kivétel nélkül viselték a védősisakokat, tehát a helyzet kielégíti a munkavédelemre vonatkozó szabályok követelményeit, hanem meg kell vizsgálni azt is, hogy a kockázat megfelelő ellenőrzés alatt van-e, vagyis megfelelő intézkedések biztosítják-e, hogy a veszélyes munkahelyeken a dolgozók mindig és rendeltetésszerűen viseljék az egyéni védőeszközöket.

Figyelemmel kell lenni tehát azokra a kockázatokra, amelyek esetében az alkalmazott óvintézkedések jelenleg megfelelő védelmet nyújtanak a veszély bekövetkezése, illetőleg a károsodás ellen, kielégítve a munkavédelmi követelményeket. Ha például a forgó, mozgó gépalkatrészek megfelelő védőburkolattal vannak ellátva, ez nem azt jelenti, hogy ez a kockázat az adott munkahelyen elvben nem létezik, mindössze azt, hogy nem szükséges további intézkedés a közvetlen elhárítására. Ugyanakkor számításba kell venni, hogy a védőburkolatok eltávolítása azonnal súlyos kockázatot jelent. Vizsgálni kell tehát azt is, hogy ez a kockázat megfelelő ellenőrzés alatt van-e, nem fordulhat-e elő a védőburkolatok indokolatlan eltávolítása. A védőburkolatokat az előre látható használat és az ésszerűen előre látható rendellenes használat figyelembevételével kell kialakítani. A rosszul elhelyezett, munkavégzést zavaró védőburkolat potenciális veszélyt jelent, ezért célszerű a vonatkozó szabványokkal történő összehasonlítás.

A jelenlevő kockázatok megszüntetése, megelőzése vagy csökkentése az Mvt.-ben foglalt elvekkel összhangban történhet:

- Ha lehetséges, a kockázatot teljes mértékben ki kell zárni. Például, ha nem használunk szerves oldószer alapú festéket, teljes mértékben megelőztük az ebből adódó egészségi kockázatot, tűz- és robbanásveszélyt. Ha az ablakokat belülről tisztíthatóra tervezzük, megelőzzük a külső tisztítással járó leesési veszélyt.

- A kockázati tényezőket (pl. veszélyes anyag, technológia) kevésbé kockázatosra kell helyettesíteni. Például a szerves oldószer alapú festéket helyettesíteni lehet vízes alapúval, a kézi festékszórót géppel.
- A kockázatot a keletkezési helyén kell megszüntetni, hogy minél kisebb helyen kelljen védekezni ellene, és minél kevesebb munkavállalót érintsen. Más szóval, a veszélyzónákat a lehető legkisebbre kell szűkíteni. Ha egy berendezésből káros anyag szabadulhat fel, helyi elszívó berendezést érdemes felszerelni, nem az egész műhelycsarnok szellőztetésével eltávolítani a levegőszennyezést.
- Mind a kevésbé kockázatos dologgal (anyaggal, technológiával, munkaeszközzel, stb.) történő helyettesítéskor, mind a kockázat keletkezési helyén történő megszüntetésekor gondot kell fordítani arra, hogy ez ne eredményezzen újabb, esetleg észrevétlenül maradó kockázatot, tehát az intézkedés ne egyszerűen "áttolja" máshová a kockázatot. Ha például a felszabaduló káros levegőszennyező anyagot elszívással távolítjuk el, gondot kell fordítani arra, hogy ezzel ne okozzunk megengedhetetlen környezetszennyezést. Ha a kézi anyagmozgatást targoncák használatával helyettesítjük, ezáltal a nehéz testi munka okozta kockázatot kiküszöböltük, ugyanakkor meg kell vizsgálni a járművek mozgásával járó új kockázatokat.
- A kollektív műszaki védelmet előnyben kell részesíteni az egyéni védőeszközök alkalmazása helyett. Például a felszabaduló káros anyagok ellen elsősorban megfelelő szellőzéssel, elszívással kell védekezni, nem egyéni légzésvédőkkel. Az egyéni védőeszközök alkalmazását mindig csak végső lehetőségként szabad számításba venni, ha a munkavállalók egészségének és biztonságának védelme kollektív műszaki és szervezési intézkedésekkel nem biztosítható.
- Alkalmazni kell a műszaki fejlődés eredményeit. A műszaki fejlődéssel egyrészt nagyobb biztonságot eredményező védekezési lehetőségek nyílnak meg, ugyanakkor eddig nem ismert kockázatok jelennek meg. Ezeket figyelemmel kell kísérni és megfelelően alkalmazni annak érdekében, hogy az egészség és biztonság védelmi szintje a műszaki fejlődés színvonalával együtt, annak megfelelően emelkedjék. Korábban alkalmazott biztonsági berendezésnél nagyobb hatékonyságot nyújtó védőburkolat, védőberendezés alkalmazása.

4. A teendők meghatározása és a szükséges intézkedések megtétele.

Az előzők elvégzése után a fenti szempontok alkalmazásával **a munkáltatónak konkrét intézkedési tervet kell készítenie a kockázatok megelőzése vagy csökkentése érdekében a felelős és a határidő megjelölésével.** Az Mvt. 54. § (2) bekezdése szerint "az értékelés alapján olyan megelőző intézkedéseket szükséges hozni, amelyek biztosítják a munkakörülmények javulását, beépülnek a munkáltató valamennyi irányítási szintjén végzett tevékenységbe."

A munkáltatónak ehhez el kell döntenie, hogy

- meg lehet-e teljes mértékben szüntetni a kockázatot,
- hogyan lehet biztonságosabbá tenni a munkafolyamatokat, technológiát, anyagokat, munkaeszközöket,
- milyen munkavédelmi intézkedésekre van szükség a kockázat alacsony szinten tartásához.

Az intézkedéseknek mindig az adott munkahelyhez, munkavállalókhöz és munkakörülményekhez kell igazodniuk, az általános meghatározásuk ezért nem lehetséges. A kockázat csökkentésének általános módszertani elve a következő:

- A veszély keletkezési helyén történő felszámolása, például zárt technológia alkalmazásával, elszívással, hőszigeteléssel, zajcsökkentéssel.
- A veszélyes munkafolyamat, technológia elkülönítése, elszigetelése.
- A munkavállaló eltávolítása a veszélyes munkafolyamattól.
- A munkaeszközök ellátása biztonsági berendezéssel (védőburkolattal, védőberendezéssel).

- Megfelelő mozgástér biztosítása.
- Tiszta, rendes munkahely kialakítása, a keletkező anyagok, szennyvíz, hulladék megfelelő eltávolítása.
- A munkavállalók megfelelő tájékoztatása, képzése, oktatása, ellenőrzése.
- Megfelelő szakképzettségű és számú munkavállaló alkalmazása.
- A munka összehangolása.
- A munkaszervezés megváltoztatása.
- Megfelelő jelző- és riasztóberendezések, mentési tervek, menekülési útvonalak és elsősegély biztosítása.
- Egyes munkafolyamatok elvégzésének képesítéshez vagy előzetes engedélyhez kötése.
- Rendszeres, tervezett karbantartás megszervezése.
- Veszélyes technológiák, létesítmények és munkaeszközök időszakos biztonsági felülvizsgálata.
- Egyes nem veszélyes munkaeszközök ellenőrző és időszakos felülvizsgálata.
- Egyéni védőeszközök biztosítása. (Mint már hangsúlyoztuk, az egyéni védőeszközök alkalmazását mindig csak végső lehetőségként szabad számításba venni, ha a kockázat kiküszöbölése más műszaki és szervezési intézkedésekkel nem oldható meg.)
- Megfelelő előzetes és időszakos orvosi vizsgálatok megszervezése.
- A munkabalesetek és foglalkozási betegségek megfelelő bejelentése, kivizsgálása és nyilvántartása.
- Megfelelő öltözködési, tisztálkodási, egészségügyi, étkezési, pihenési és melegedési lehetőségek biztosítása.

A szükséges intézkedéseket célszerű sürgősségi sorrendbe állítani, például a következők szerint:

- azonnali,
- rövid vagy középtávú,
- hosszú távú.

Ehhez a kockázatértékelés megállapításait kell alapul venni, különösen azt, hogy mennyire súlyos az adott kockázat (milyen jellegű károsodást okozhat, hány személyt érinthet, illetve milyen valószínűséggel következhet be a károsodás). Emellett át kell tekinteni azt is, hogy milyen gyorsan lehet megtenni az intézkedést, valamint milyen műszaki, személyi, szervezési feltételeket kell biztosítani hozzá. Azonnal intézkedni kell a súlyos kockázatok felszámolása érdekében, ugyanakkor a gyorsan megtehető intézkedéseket akkor is célszerű minél hamarabb végrehajtani, ha kevésbé súlyos kockázatot szüntetnek meg.

A kockázatértékelés során észlelt közvetlen veszélyt azonnal meg kell szüntetni, tehát a közvetlen veszélyt jelentő munkavégzést vagy munkaeszközt, technológiát azonnal le kell állítani, összhangban az Mvt. 54. § (7) bekezdés e) pontjával.

A kockázatértékelést végző személy (aki természetesen külső munkavédelmi szakember is lehet) csak javaslatot tehet a kockázatok megítélése érdekében. A munkáltatót, illetőleg megbízottját terheli a felelősség a feltárt hiányosságok megszüntetésével, a fennmaradó kockázatok vállalásában.

5. Az eredményesség ellenőrzése és az értékelés rendszeres felülvizsgálata

A munkáltatónak ellenőriznie kell, hogy a kockázatértékelés megállapításaként, a kockázatok csökkentése érdekében meghatározott és végrehajtott intézkedések valóban hatásosan és stabilan csökkentették a kockázatokat. Ha például a fejszerűlés kockázatát állapították meg, és intézkedésként minden munkavállalónak védősisak használatát írták elő, ellenőrizni kell, hogy a védősisakokat valóban megkapta-e minden munkavállaló, és megfelelő rendszer, illetőleg megfelelő szervezési intézkedések biztosítják-e, hogy folyamatosan, rendeltetésének megfelelően, - szükség esetén - becsatolt állszíjjal viseljék.

Amennyiben jelentősebb változás következik be, például a munkakörülményekben,

a technológiában, a munkaeszközökben, a felhasznált anyagokban, a munkaszervezésben, a munkavállalói állományban, a munkavédelmi követelményekben, a műszaki fejlődésben vagy a rendelkezésre álló ismeretekben, akkor szükségessé válik a kockázatértékelés ismételt elvégzése, illetőleg felülvizsgálata. Erre nem lehet általános, minden körülményre érvényes szabályt meghatározni; a munkáltatónak, illetőleg a munkavédelmi szakembernek az adott munkahely konkrét körülményei alapján kell megállapítania, hogy melyek azok a változások, amelyeknek jelentős kihatásuk van a kockázatokra.

6. A kockázatértékelés és a teendők, valamint írásba foglalása

A munkáltatónak be kell tudnia bizonyítani a munkavédelmi hatóságok (Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat, Magyar Bányászati Hivatal, Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség), a munkavállalók vagy képviselőik, illetve más érdekelt felek előtt, hogy megtett minden szükséges intézkedést a kockázatok felmérésére és elhárítására, illetve minimálisra csökkentésére.

Ezen túlmenően az Mvt. 59. § (2) bekezdés szerint a munkáltató köteles tájékoztatni a kockázatértékelés és a munkavédelmi intézkedések tapasztalatairól

- a nála munkabiztonsági szaktevékenységet ellátó személyt,
- a foglalkozás-egészségügyi szolgálatot,
- a munkavédelmi képviselőt vagy bizottságot.

Az Mvt. 84. § (1) bekezdés a) pontja ad lehetőséget a munkavédelmi hatóságnak, hogy meghatározott munkavédelmi követelmények teljesítéséről írásbeli tájékoztatást kérjen a munkáltatótól. A munkáltatónak ahhoz, hogy tisztában legyen a nála meglévő kockázatokkal, és érdemben kezelni tudja őket, valamint, hogy rendszerben, a gazdasági tevékenységével egységben tudja megtenni a munkavédelmi intézkedéseket, feltétlenül indokolt dokumentálnia a kockázatértékelés eredményeit, a szükséges és megtett intézkedéseket.

A dokumentációnak nincs előírt formája. Tartalmi szempontból be kell tartani az Mvt. 54. § (5) bekezdésében foglaltakat, amely a következő:

(5) A kockázatértékelés eredményeként a munkáltató felelőssége legalább a következők dokumentálása:

- a) a kockázatértékelés időpontja, helye és tárgya, az értékelést végző azonosító adatai;
- b) a veszélyek azonosítása;
- c) a veszélyeztetettek azonosítása, az érintettek száma;
- d) a kockázatot súlyosbító tényezők;
- e) a kockázatok minőségi, illetőleg mennyiségi értékelése, a fennálló helyzettel való összevetés alapján annak megállapítása, hogy a körülmények megfelelnek-e a munkavédelemre vonatkozó szabályoknak, illetve biztosított-e a kockázatok megfelelően alacsony szinten tartása;
- f) a szükséges megelőző intézkedések, a határidő és a felelősök megjelölése;
- g) a tervezett következő vizsgálat időpontja;
- h) az előző kockázatértékelés időpontja.

A kockázatértékelés dokumentumát a munkáltató köteles a külön jogszabályban foglaltak szerint, de legalább 5 évig megőrizni.

A következőkben gyakorlati példák mutatják be a minimális dokumentálási kötelezettséget. Természetesen a helyi sajátosságok indokolhatják a tartalom kibővítését, illetőleg formai változtatásokat, ide értve a kimunkálás sorrendjét is.

a) A kockázatértékelés időpontja, helye, tárgya

Nem írható elő egységesen, hogy a kockázatértékelés helyét hogyan kell meghatározni.

Elvégezhető a kockázatértékelés például helyiségenként, munkafolyamatonként, technológiánként, munkaeszközönként, ahogy a konkrét viszonyok ismeretében a legcélszerűbb. A fontos a teljes körűség, hogy egyetlen tényező se maradjon ki.

b) Veszélyek azonosítása

Például: targonca ütközése vagy személy elgázolása vagy botlás, csúszás, esés vagy tűzveszélyes hígító meggyulladás vagy kézi anyagmozgatók hát- és derékfájása. A veszélyt pontosan kell meghatározni, nem szabad általánosságokkal megelégedni (pl. "mechanikai veszélyek").

c) A veszélyeztetettek azonosítása, az érintettek száma

Dokumentálni kell a kockázat által érintett személyek (munkavállalók és mások) számát és jellegét, valamint, ha indokolt, a veszélyeztetés rendszeres vagy alkalmi voltát.

Például: oktatók (3 fő), tanulók (65 fő) folyamatosan, vagy gépkezelők (5 fő) folyamatosan, karbantartók (1 fő) havonta egy napon, vagy műtőben tartózkodók (egészségügyi személyzet és betegek) közülük

- az egészségügyi személyzet (kb. 9 fő) folyamatosan,
- a betegek alkalmanként.

d) A kockázatot súlyosbító tényezők

Rögzíteni kell, hogy a kockázatértékelés helyén konkrétan melyek azok a tényezők, amelyek az adott kockázatot fokozzák, vagyis a valószínűségét növelik. Ezek azonosítása egyúttal segítséget ad a konkrét intézkedések meghatározásához.

Vegyük példaként a "kézi anyagmozgatók hát- és derékfájása" kockázat esetében mutatja a kockázatot súlyosbító tényezőket (a 25/1998. (XII. 27.) EüM rendelet alapján):

A teher szempontjából

- a teher túl nehéz vagy túl nagy,
- nem kézre álló, vagy nehéz fogni,
- instabil, vagy tartalma elmozdulhat,
- mozgatása során nincs lehetőség a törzs közelében történő elhelyezésére, illetve a törzs hajlításával vagy elfordításával lehet tartani, illetve mozgatni,
- körvonalai vagy állaga miatt valószínű, hogy a munkavállaló sérülését okozza ütközés esetén.

A szükséges fizikai erő kifejtés szempontjából

- a tehermozgatás túl megerőltető,
- a terhet csak a törzs elcsavarodásával lehet mozgatni,
- kezik be, ha nem kerülhető el, hogy előrehajolt helyzetben történjék az emelés.

A munkakörnyezet jellemzői szempontjából

- munkavégzés szintje változó, emiatt a terhet különböző szinteken
- a hőmérséklet, a páratartalom vagy a szellőzés nem megfelelő
- túl gyakori vagy túl hosszú tartó fizikai erő kifejtés,
- a munkavállalóra kényszerített munkaritmus.
- nem rendelkezik megfelelő ismeretekkel, illetve gyakorlattal.

• a teher hirtelen elmozdulhat,

az erő kifejtés a test labilis helyzetében követ

- nincs elég hely a teher mozgatásához, különösen függőleges irányban,
- a padozat vagy a láb megtámasztása labilis,

A tevékenység szempontjából

- főként a gerincet érintő terhelés
- elégtelen pihenési idő,
- túlzott emelési, lerakási vagy továbbítási távolság

A munkavállaló adottságai szempontjából

a testi adottságai

- a munkavégzéshez alkalmatlan ruházat, lábbeli

Az előírásokkal való összevetés történhet szemrevételezéssel, működési próbával, műszeres vizsgálattal.

e) Kockázatok minőségi, illetőleg mennyiségi értékelése

a rendelkezésre álló dokumentációk (pl. mérési jegyzőkönyvek) tömítetlenséggel kapcsolatos észrevételt, mivel a mért eredmény nem minősíthető tartósnak.

f) Szükséges megelőző intézkedések, a határidő és a felelősök megjelölése szinten tartható.

Ebben az esetben azt kell rögzíteni, hogy intézkedésre nincs szükség.

Dokumentálni kell, hogy a kockázatértékelés tapasztalatai szerint az adott kockázattal kapcsolatos körülmények - ide értve például a technológiát, a munkaeszközöket, a felhasznált anyagokat, a munkaszervezést, a munkavállalók tájékoztatását, képzését, oktatását, ellenőrzését, az egyéni védőeszközöket - **megfelelnek-e a munkavédelemre vonatkozó szabályok követelményeinek. Nem általánosságban kell tehát vizsgálni és dokumentálni ezt, hanem a konkrét kockázattal kapcsolatban.** Mint már korábban hangsúlyoztuk, tekintettel kell lenni arra is, hogy a munkavédelmi szempontból jelenleg megfelelőnek ítélt helyzet stabil-e.

Például egy poros munkahelyen a világítótest tömítettsége nem megfelelő, de a megvilágítás értéke a vizsgálatnál még kielégítette a vonatkozó jogszabályban előírt értéket [3/2002. (II. 8.) SzCsM-EüM együttes rendelet]. Nincs szükség intézkedésre, ha a jelenlegi helyzetben a kockázat egyrészt megfelel a munkavédelemre vonatkozó szabályok követelményeinek, másrészt tartósan, stabilan alacsony

Minden más esetben dokumentálni kell a szükséges intézkedéseket, a fontosságuknak és sürgősségüknek megfelelő határidő és a felelős feltüntetésével.

Természetesen a kockázatok feltárása, a sürgősség besorolása elválhat a határidő és a felelősök megjelölésétől, hiszen ez utóbbiak már általában az illetékes munkahelyi vezető feladatköréhez tartoznak.

Az Mvt. szerint a kockázatértékelést három évente mindenképpen felül kell vizsgálni. Az évenkénti felülvizsgálat, a kockázatértékelés megismétlése kiemelt veszély jelenléte esetén kötelező. Ennek szabályozása az aktuális expozícióra vonatkozó jogszabályban szerepel.

g) Az előző kockázatértékelés időpontja

A nem első alkalommal sorra kerülő kockázatértékelést követő vizsgálat alapján az előző kockázatértékelés megállapításai számítanak.

A fent említett jogszabályhoz tartozik a **2000. évi XXV. Törvény a kémiai biztonságról**. Ez a törvény, és a hozzá kapcsolódó rendeletek, a vegyi anyag hatásainak felméréséről, és ezen hatások elleni védekezésről hivatottak rendelkezni.

A kémiai biztonság területén bevezetett kockázatbecslés fogalma ezzel nagy részben átfedésben van. **A kockázatbecslés akkor egyenértékű a kockázatértékeléssel, ha annak minden tartalmi követelményét teljesíti.** Ennek mérlegelése a munkáltató felelőssége, és ehhez kíván segítséget nyújtani jelen Útmutatás is.

A munkáltató akkor jár el ésszerűen, ha a kockázatértékelést és a kockázatbecslést egységben vagy összehangoltan szervezi meg azokon a területeken, amelyekre mindkét követelményrendszer vonatkozik, hiszen így nem csak kisebb ráfordítással és nagyobb hatékonysággal végezheti el a feladatait, hanem maradéktalanul és összehangoltan elgáthíthati ki az ellenőrző hatóságok által számon kért követelményeket.

A fent említett jogszabályok csak töredékét képezik a szabályozási rendszernek, melyek minden tevékenységet végző állatorvosra (legyen az bármely gazdasági tevékenységi forma) részben, vagy egészében vonatkoznak. **Itt szeretném megemlíteni, hogy a „táskás” állatorvosi tevékenységet végzők sem részesülnek mentességben,** Őket is érintenek bizonyos szabályozások. Ellenőrzésük rendelő híján nehezebb, de nem lehetetlen. A hatóságok élhetnek jogukkal, és amennyiben a székhelyen az ellenőrzés megghiúsul, a szükséges dokumentumok bekérését levél formájában megtehetik.

A 2013 év május – június hónap céllenőrzése a biológiai kockázatok hatásainak kitett munkavállalók ellenőrzése, a foglalkozási megbetegedések elkerülésére hozott intézkedések megfelelőségének felmérése. Az ellenőrzés alapjául szolgáló jogszabály a **61/1999.(XII.1.) EüM rendelet**. Az ellenőrzés során felméri a fertőzés veszélyének lehetőségét, előfordulását, az ellene hozott intézkedések megfelelőségét. Számba veszik a rendelkezésre álló védőoltások, szükséges vizsgálatok szabályozását.

2013. év második félévében az emelőgépek üzemeltetésének ellenőrzése, 2013. szeptember – október pedig a villamosság biztonságtechnikájának ellenőrzése történik. **A rendelőben és a hozzá tartozó perifériában alkalmazott elektromos eszközök, berendezések érintésvédelmi szabványossági felülvizsgálatának jegyzőkönyvezett formájára, elektromos kézi eszközök szigetelés vizsgálatára, az elektromos dugaljak – csatlakozók rögzítettségére, sérülésmentességére, esetlegesen mechanikai védelemmel történő ellátására terjedhet ki.**

A fentiekben leírt pár sor után szeretném Önöknek egy táblázatos formában feltüntetni a **fő irányvonalat**, melyek jogszabályok által előírt kötelezettségek.

Ezt a táblázatot csak iránymutatásként szabad kezelni, a teljesség igénye nélkül készült, tájékoztató jelleggel, fő vonalakban.

<i>Sorsz.</i>	<i>Tevékenység</i>	<i>jogszabályi hivatkozás</i>	<i>szükséges szakképzettség</i>	<i>kötelezettek</i>	<i>ellenőrző hatóságok</i>
1.	kockázatértékelés (kockázatbecslés)	1993. évi XCIII. Törvény	Foglalkozás – egészségügyi és munkabiztonsági szaktevékenység	munkavállalóval rendelkezők	OMMF Területileg illetékes Felügyelősége
2.	kémiai kockázatértékelés	2000. évi XXV. Törvény	szervezett munkavégzés keretén belül szaktevékenység	szervezett munkavégzés esetén a munkáltató, egyéb esetben a vállalkozó, nem vállalkozás keretében végzett tevékenység esetén a tevékenységet végző a felelős	OMMF Területileg illetékes Felügyelősége ÁNTSZ Területileg illetékes Felügyelősége

3.	Érintésvédelmi szabványossági Felülvizsgálat	14/2004. (IV.19.) FMM rendelet	Felülvizsgálatra jogosító végzettséggel rendelkező	munkavállalóval rendelkezők	OMMF Területileg Illetékes Felügyelősége Katasztrófavédelmi Felügyelőség Tűzvédelmi Felügyelői
4.	Munkaköri orvosi vizsgálatok rendje	33/1998. (VI.24.) NM rendelet	Foglalkozás – egészségügyi és munkabiztonsági szaktevékenység	munkavállalóval rendelkezők	OMMF Területileg Illetékes Felügyelősége ÁNTSZ Területileg Illetékes Felügyelősége
5.	Egyéni védőfelszerelések szabályozása	65/1999. (XII.22.) EüM rendelet	Foglalkozás – egészségügyi és munkabiztonsági szaktevékenység	munkavállalóval rendelkezők	OMMF Területileg Illetékes Felügyelősége

A fentiekben leírt tevékenységek 1. sorában említett kockázatértékelés több veszélyforrást magába foglaló dokumentum, melynek részét képezi a jelenleg ellenőrzött biológiai kockázati tényező egyaránt.

Tisztelt Állatorvos Hölgyeim/ Uraim!

Amennyiben a tájékoztatóm felkeltette érdeklődésüket, és úgy érzik, hogy tevékenységük során bármely kötelezettség terheli Önöket, esetleg kérdésük van a fent leírtakkal kapcsolatban, szívesen állok rendelkezésükre.

Elérhetőségem: Szabó munkabiztonsági vállalkozás

Halbaksz Lászlóné

munkabiztonsági szakember

7081 Simontornya Beszédes Ferenc utca 8/b

74/487-517

30/416 8320

kriszti@szabomunkabiztonsag.hu

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Simontornya 2013.06.25.

Halbaksz Lászlóné